

Plemeniti Berejci

***"A Židovi berejski bili su plemenitijega duha od onih u Solunu; oni su poruku prihvatili s velikim žarom i svakoga su dana proučavali Sveto pismo da vide je li ono što je Pavao govorio istina. Kao rezultat toga, mnogi od njih su povjerovali, kao i neke ugledne grčke žene i mnogi grčki muškarci."
Djela apostolska 17,11-12***

Kako ulazimo u novu godinu, prikladno je vrijeme da se svi učenici Biblije koji traže Istinu podsjetite na važnost marljivog proučavanja Božje Riječi. Biblija je općepoznata kao najveća knjiga svih vremena. Njezino dalekosežno podrijetlo seže do samog početka čudesnog stvaranja zemlje i njezine konačne pripreme kao doma za Božje zemaljsko stvorenje. Na njezinim se stranicama nalaze nebrojeni dokazi o njezinoj važnosti i značenju za ljudsku obitelj. Stoljećima ju je bezbroj ljudi prihvaćalo kao božanski nadahnutu Riječ našeg ljubaznog Nebeskog Oca, velikog Boga svemira.

Njezina učenja i pravedni principi izdvajaju je od svih drugih knjiga i ona ostaje " " standard istine čak i u

našem današnjem svijetu. Njezina glavna tema otkupljenja i konačnog oslobođenja ljudske obitelji od pustoši grijeha i smrti može se pronaći u njezinim raznim knjigama koje su napisali mnogi autori tijekom dugih stoljeća. To naglašava božanski nadahnutu harmoniju i svrhu Biblije. Naša je pozornost time usmjerena na različita načela Istine, u kojima se svaki nadahnuti pisac usklađuje s onima koje su napisali drugi, ali u drugo vrijeme i na drugom mjestu.

Sveta Božja Riječ nazvana je samom bakljom civilizacije. Njezina moralna i etička učenja utjecala su na umove čovječanstva da žive plemenitiji život više nego ijedna druga knjiga. Ona je gotovo neiscrpan izvor nadahnjujućih i utješnih poruka. Mnogi su pronašli Bibliju izvorom utjehe u vremenima tuge. Drugi su pronašli snagu da se suoče s neizvjesnim životnim scenama, dok se neki obraćaju njezinim brojnim poukama kako bi pronašli ohrabrenje.

Posebno, Biblija je udžbenik kršćanstva. Otkriva divan plan i svrhu Nebeskog Oca u stvaranju njegove ljudske obitelji i njezina spasenja. Ova se poruka provodi do velikog i konačnog zaključka koji će kulminirati u budućoj upravi Kristovog slavnog kraljevstva moći i ovlasti nad cijelom zemljom. Ovo, Biblija kaže u Poslanici Efežanima , jest "prema

naumu vjekova", koji je Bog "skladao za Krista Isusa, Gospodina našega". Efežanima 3:11

Što se tiče divnog autora Biblije i njegove vječne svrhe, psalmist David je napisao: "Nebesa kazuju slavu Božju; nebesa objavljuju djelo ruku njegovih. Dan danu izriče riječ, noć noći prenosi znanje. Nema govora, nema riječi, glas se njihov ne čuje. Ipak, glas njihov odlazi po svoj zemlji, riječi njihove do krajeva svijeta. U nebu je Bog postavio šator za sunce. Ono je kao mladoženja koji izlazi iz svoje komore, kao junak koji se raduje da trči svoju stazu. Izlazi na jednom kraju neba i obilazi do drugog; ništa nije lišeno njegove topline. Zakon Gospodnji je savršen, okrepljuje dušu. Pravilnik Gospodnji je pouzdan, mudri čini jednostavni. Zapovijedi Gospodnje su prave, raduju srce. Naredbe Gospodnje su blistave, daju svjetlo očima. Strah Gospodnji je čist, ostaje zauvijek. Pravilnik Gospodnji je čvrst i sve je u njemu pravedno. Drago je zlato, dragocjenije od najfinijeg zlata; slađe je od meda, slađe od meda iz saća." Psalam 19:1-10

Služba vjeri

Dok se ranak Crkva uspostavljala, apostol Pavao i njegovi suputnici mnogo su putovali kako bi propovijedali Istinu kršćanskim obraćenicima. Pomažući tim novim braći u Kristu, pomagali su im

organizirati zajednice za proučavanje, služenje i zajedništvo. Božjom velikom mudrošću i providnošću, Luka, povjesničar i autor Djela apostolskih, zabilježio je mnoga od tih važnih događaja. Djela 1:1,2; Luka 1:1-4

Spoznaja Istine koju su Pavao i drugi propovijedali objavljivala je plan i svrhu Nebeskog Oca za konačno spasenje i pomirenje njegove ljudske obitelji, bolesne od grijeha i umiruće. (Efežanima 1,13; Kološanima 1,20; Titu 2,11). Duh Sveti Istine također je otvorio put malom stadu Kristovih vjernih sljedbenika da teže nebeskom pozivu i da prime položaj kao dio Kristove nevjestice. Tako smo uvjereni: "Ne bojte se, maleno stado! Jer je vašem Ocu bilo po volji dati vam kraljevstvo." Luka 12,32

Oni koji su vjerni imat će privilegiju sudjelovati sa svojim proslavljenim Gospodinom u njegovu nebeskom kraljevstvu i širiti blagoslove na sve obitelji zemaljske. (Postanak 22:16-18). Ovaj slavni aranžman također predviđa uskrsnuće svih koji su u grobovima—onih koji nesvjesno iščekuju uspostavu tog budućeg kraljevstva pod Kristovom vladavinom ". Ivan 5:28,29; Djela apostolska 24:15; 1. Korinćanima 15:25,26

Sukob na putu

Tijekom apostolovih opsežnih putovanja na širenje radosne vijesti, mnogi novi kršćanski vjernici primljeni su u zajednicu i došli su do spoznaje Istine te zajedništva s Gospodinovim narodom. Međutim, predrasude i sukobi često su nastajali i pratili Pavla i njegove suputnike kamo god su išli. Postojao je sukob između onih koji su se čvrsto držali poznatih učenja židovskog Zakona i onih koji su propovijedali nove doktrine Isusa Krista. Ta su učenja, u većini slučajeva, mnogi čuli prvi put.

Neposredno prije našeg navedenog ulomka, Pavao i Sila noću su pobjegli kako bi putovali iz Soluna u Bereju. (Djela 17,10). Kad su stigli, bili su blagoslovljeni prijemom koji su doživjeli u lokalnoj sinagogi. Bili su duboko impresionirani velikim zanimanjem i duhovnim rastom braće u njihovom proučavanju Božje Riječi te su primijetili da ih je to izdvajalo kao "plemenitije" od onih iz zajednice u Solunu.

Divna osobina

Riječ "plemenit", kako se koristi u ovom slučaju, ukazuje na hvalevrijednu kvalitetu uma i karaktera koju su braća u Kristu u Bereji pokazala kada su istraživala Sveta pisma. Očito je bila njihova želja da

doktrinu i učenja Istine učine svojim. Poboljšano čitanje ovog teksta proširuje pojam plemenitosti duha i tako je prevedeno u drugim prijevodima Biblije. Za usporedbu čitamo: "Ovi su bili plemenitijeg duha od onih u Solunu, jer su riječ prihvatili s velikim žarom, svakodnevno pretražujući Pisma da vide jesu li te stvari tako. I tako mnogi od njih povjerovali su, zajedno s brojnim uglednim grčkim ženama i muškarcima." (Djela apostolska 17,11–12). Time se naglašava želja koju su ovi braća imali, ne samo da svakodnevno pretražuju Sveto pismo, nego i da se trude ispitati ga i dokazati pažljivo i s "velikim žarom".

Svjedočanstvo Pavlovo i Petrovovo

Pavao je opomenuo braću u crkvi u Solunu: "Ispitujte sve, držite ono što je dobro." (1. Solunjanima 5,21). Pišući svom dragom bratu Timoteju, apostol ga je ohrabrio: "Trudi se da se pokažeš Bogu prihvatljiv, radnik koji se ne treba sramiti, koji ispravno raspolaže riječju istine." (2. Timoteju 2,15). Kasnije je opomenuo: "Drži se onoga što si naučio i čemu si uvjeren, jer znaš od koga si to naučio; i da od djetinjstva poznaješ sveta pisma, koja su u stanju učiniti te mudrim za spasenje po vjeri koja je u Kristu Isusu. Sve je Pismo, božanski nadahnuto, doista korisno za poučavanje, za uvjeravanje, za ispravljanje, za disciplinu koja je u pravednosti, da

čovjek Božji bude savršen, potpuno opremljen za svako dobro djelo." 2. Timoteju 3,14-17

U svom prvom poslanici apostol Petar slično je potaknuo: "Kao što je tko dobio dar, tako neka njime služi drugima kao dobar upravitelj raznolike Božje milosti. Ako tko govori, neka govori kao riječi Božje; ako tko služi, neka služi snagom koju Bog daje; da se u svemu Bog proslavi po Isusu Kristu, kojemu je slava i moć u vijeke vjekova. Amen." 1. Petrova 4,10–11

Kada se prihvati s pravim stanjem srca, opomena i ohrabrenje apostola Pavla, Petra i drugih pomogli su razviti kršćanski duh u svim Gospodnjim sljedbenicima od Pedesetnice nadalje. To uključuje njihovo pravedno upravljanje Istinom, što je važna lekcija koju svi kršćani trebaju slijediti. To je osobito istinito sada za " ", one koji žive tijekom završnih godina ovog "zloga sadašnjeg svijeta". Galaćanima 1:4

U sjećanje na ove stvari

Divne riječi Petra napisane prije gotovo dvije tisuće godina i dalje su nam blagoslov kao sljedbenicima Krista. On je objavio: "Uvijek ću vas podsjećati na te stvari – iako ih već znate i čvrsto stojite u istini kojoj ste naučeni. I sasvim je ispravno da vas nastavljam

podsjecati dokle god živim. Jer mi je naš Gospodin Isus Krist pokazao da moram uskoro napustiti ovaj zemaljski život, zato ću se truditi da se uvijek sjećate ovih stvari nakon što me više ne bude. 2. Petrova 1,12-15

Apostol je neprestano govorio riječi Istine koje je primio od našega Gospodina Isusa tijekom njegova zemaljskog poslanja. "Nismo slijedili izmišljene bajke kad smo vam objavili moć i dolazak [grčki: prisutnost] našega Gospodina Isusa Krista, nego smo bili očevici njegove slave. Jer od Boga Oca primi čast i slavu, kad mu dođe takav glas iz izvrsne slave: 'Ovo je moj ljubljani Sin, u kojem mi se svidjelo.' I taj glas, koji dođe s neba, čusmo, kad bismo s njim na svetoj gori." 2. Petrova 1,16-18

Petar je nadalje naglasio da istinu primamo po Duhu Svetom, moći i utjecaju Božjem. "Imamo čvršću sigurnost u riječ proroka. Na njihove riječi trebate obratiti posebnu pozornost, jer su poput svjetiljke koja svijetli u mračnom mjestu – dok ne svane Dan i dok Zora, Krist, ne zasvijetli u vašim srcima. Prije svega, morate shvatiti da nijedno proroštvo u Pismu nikada nije došlo od prorokova vlastitog razumijevanja ili od ljudske inicijative. Ne, ti su proroci bili nadahnuti od Duha Svetoga i govorili su od Boga." 2. Petrova 1:19-21

U svom prvom pismu Petar je jasno istaknuo činjenicu da su riječi koje je izgovorio upućene onima koji su svoje živote u potpunosti posvetili Bogu: "Da se kušnja vaše vjere, mnogo dragocjenija od prolaznog zlata, pokaže prilikom pojave [otkrivenja] Isusa Krista dostojnom hvale, časti i slave: Kojega, iako ga niste vidjeli, ljubite; u kojega, iako ga sada ne vidite, vjerujući ipak, kličete od neizrecive i puna slave radosti, primajući kraj [rezultat ili ishod] svoje vjere, spasenje svojih duša." 1. Petrova 1:7-9

Ove riječi Istine nisu bile otkrivene nikome drugome, ni starim prorocima, ni anđelima. Objasnio je: "Za koje spasenje su proroci, koji su o njemu prorokovali, marljivo istraživali i pretraživali, šaljući se na vas, da vide o kakvoj je milosti Duh Kristov, koji je bio u njima, govorio, kad je unaprijed svjedočio o Kristovim patnjama i o slavi koja će uslijediti." Kojima je bilo objavljeno da ne sebi, nego vama služe onima što su vam sada objavljena po onima koji su vam navijestili evanđelje Duhom Svetim poslanim s neba; na što anđeli žele gledati. Zato opasajte bedra svojega uma, budite trijezni i nadajte se do kraja milosti koja će vam se donijeti u objavi Isusa Krista. 1. Petrova

Mudrost s neba

Smatra se da je Poslanica Jakova jedna od najranijih spisa Novog zavjeta. Ona predstavlja učenja koja su prva dana Židovima koji su se obratili na kršćanstvo ubrzo nakon što je završilo zemaljsko poslanje našega Gospodina Isusa. Jakov naglašava: "Svako dobro darivanje i svaki savršen dar je odozgo i silazi od Oca svjetlosti, kod kojega nema promjenjivosti niti sjene okretanja." Jakov 1,17

Nebeski Otac je izvor svake Istine i po svom Svetom Duhu daje svom narodu razumijevanje. "Po svojoj volji rodio nas je riječju istine, da budemo svojevrсни prvi plodovi njegova stvorenja. Zato, draga braćo moja, neka svatko bude brz u slušanju, spor u govoru, spor na gnjev." Jakov 1,18-19

Što se tiče divnih odredbi Boga za njegov narod, Jakov je također ukazao na važnost toga da je Božja mudrost uvijek čista i sveta. "A mudrost odozgor je najprije čista, zatim mirna, blaga i krotka, puna milosrđa i dobrih plodova, nepristrana i iskrena. A plod pravednosti sije se u miru onih koji siju mir." Jakovljevi 3,17-18

U prethodnim stihovima naša je pozornost usmjerena na činjenicu da nebeska mudrost djeluje

u skladu s božanskim likom. Iako je duh mudrosti koji dolazi odozgo miran, apostol nije stavio njegovu važnost ispred čistoće. Istinska mudrost je mirna samo kada je u skladu sa svetosti i čistoćom. Može biti u miru samo s onim što je sveto. Blagost potom slijedi čistoću i mirna je kada je posvećena Istinom. Nebeska mudrost tada se raduje što je "puna milosrđa"; a "dobri plodovi" razvijaju se u srcima onih koji su prosvijetljeni mudrošću s visine.

Svjetlost Istine

Prorok Izaija govori o svjetlu i njegovoj vezi sa životom i Istinom. Predstavljajući božanski naum, on piše: "Povest ću slijepe putem kojim nisu išli, stazama nepoznatim vodit ću ih. Pred njima ću tamu pretvoriti u svjetlost, a krivudave staze u ravne. Sve ću im to učiniti i neću ih napustiti." "Zbog Siona neću šutjeti, zbog Jeruzalema neću mirovati, dok ne izađe njegova pravednost kao sjaj, a njegovo spasenje kao goruća svjetiljka." Izaija 42,16; 62,1

Mnogi drugi spisi također skreću našu pozornost na poseban dar svjetla. "U tebe je izvor života; u tvojoj svjetlosti vidjet ćemo svjetlost." "Blagoslovljen je narod koji poznaje radosni glas; oni će, o Gospodine, hodati u svjetlosti lica tvoga." "Riječ Tvoja je svjetiljka za noge moje i svjetlo na stazi mojoj." "Staza pravednika je kao blistavo svjetlo, koje sve više

svijetli sve do savršenog dana." Psalam 36,9; 89,15; 119,105; Izreke 4,18

Kao vodič i duhovna perspektiva za Kristove sljedbenike, čitamo: "Nitko ne pali svjetiljku pa je ne stavlja na skriveno mjesto ili pod posudu. Naprotiv, stavlja je na svijećnjak, da svjetlost njezina bude vidljiva svima koji ulaze u kuću. Tvoje oko je kao svjetiljka koja tijelu tvojemu daje svjetlo. Kad je oko tvoje zdravo, cijelo tijelo tvoje ispunjeno je svjetlom. A kad je zlo, tijelo je tvoje ispunjeno tamom. Pazi da svjetlost za koju misliš da je imaš ne bude zapravo tama. Ako si ispunjen svjetlom, bez tamnih kutaka, tada će sav život tvoj biti blistav, kao da te reflektor ispunjava svjetlom." Luka 11,33-36

Meditiranje o Božjoj Riječi

Meditacija je znak kršćanskog karaktera onih koji nastoje hodati putem našeg ljubaznog Nebeskog Oca i koji ostaju u njegovoj Riječi. Stoljećima prije nego što je Isus rođen, psalmist je napisao: "Tvoje su zapovijedi moja radost. Tvoja su svjedočanstva pravedna zauvijek; daj mi razumijevanje da živim. Vikao sam iz sveg srca; odgovori mi, Gospodine! Čuvat ću tvoje odredbe. Vikao sam k tebi; spasi me, i čuvat ću tvoja svjedočanstva. Ustajem prije zore i vapim za pomoć; čekam tvoje riječi. Oči mi iščekuju

noćne straže da bih meditirao o tvojoj riječi." Psalam 119:143-148

Psalmist dalje kaže: "Blago čovjeku koji ne hoda u savjetu bezbožnika, niti stoji na putu grešnika, niti sjedi na stolici podsmijeha. Nego mu je zadovoljstvo u zakonu Gospodnjem; i o zakonu njegovu razmišlja dan i noć. I bit će kao stablo zasađeno uz potoke vode, koje daje plod svoj u svoje vrijeme; list mu se ne venući; i sve što god učini, uspijeva mu." Psalam 1:1-3

U svojem pismu bratima Hebrejima apostol Pavao je napisao: "Jer je riječ Božja živa i djelotvorna i oštija od svakog dvosjeklog mača, i probada dotle gdje razdvaja dušu i duha, zglobove i srž, i sposobna je suditi mislima i namjerama srca. I nema stvorenja skrivenog od Njega, nego su sve stvari gole i otvorene pred očima Onoga s kojim imamo posla. Stoga, budući da imamo velikog svećenika koji je ušao u nebesa, Isusa, Sina Božjega, držimo se čvrsto svoje vjere." Hebrejima 4,12-14

Isusovo svjedočanstvo

Isus je jasno istaknuo činjenicu da je poslan da izvrši volju i svrhu Nebeskog Oca, a ne svoju vlastitu. Njegove ponizne riječi zabilježene su u Evanđelju po Ivanu, gdje čitamo: "Ne mogu ništa učiniti sam od

sebe. Sudim onako kako mi Bog nalaže. Stoga je moj sud pravedan, jer vršim volju onoga tko me poslao, a ne svoju volju. Kad bih svjedočio sam za sebe, moje svjedočanstvo ne bi bilo valjano. Ali netko drugi također svjedoči o meni i jamčim vam da je sve što on kaže o meni istina." Ivan 5,30-32

Kad je Isus rekao: "netko drugi također svjedoči o meni", mislio je na Ivana Krstitelja. On je bio preteča Krista i pripremio je put za njegovo djelovanje. "Zapravo, poslali ste istražitelje da saslušaju Ivana Krstitelja, i svjedočanstvo njegovo o meni bilo je istinito. Naravno, ja nemam potrebe za ljudskim svjedocima, ali govorim ove stvari da biste se mogli spasiti. Ivan je bio poput goruće i sjajne svjetiljke, i na neko ste vrijeme bili oduševljeni njegovom porukom. Ali ja imam veće svjedočanstvo od Ivana – moje učenje i moji čudesa. Otac mi je dao da ove djela izvršim, i ona dokazuju da me poslao. A Otac koji me poslao sam je svjedočio o meni. ...Vi marljivo proučavate Pisma jer mislite da u njima imate život vječni. A upravo ona Pisma svjedoče o meni." Ivan 5,33-37,39

Nasljeđe berejaca

Apostol Pavao primjećuje da su članovi crkve u gradu Bereji bili plemeniti učenici Biblije, što je pozitivna lekcija koju svi Gospodnji narod treba

uvijek imati na umu. Ta braća iskreno su vjerovala u nepogrešivu Riječ Božju i naglašavala da je ona jedini istinski izvor za razumijevanje. Duboko su cijenili njezinu vrijednost i značenje kao "tako kaže Gospodin" kao konačni dokaz onoga u što su vjerovali.

Ponovno citirajući naš uvodni tekst iz drugog prijevoda, čitamo ovo o nasljeđu bratstva iz Bereje: "Ovi Židovi pak bili su boljeg raspoloženja i plemenitiji od onih u Solunu; oni su u potpunosti bili spremni i prihvatili te rado primili poruku o postizanju vječnog spasenja u kraljevstvu Božjem po Kristu, s otvorenosću uma i revnošću, svakodnevno pretražujući i ispitujući Pisma da vide jesu li te stvari tako. Mnogi od njih dakle postadoše vjernici, zajedno s ne malim brojem uglednih Grka, i žena i muškaraca." Djela 17,11-12